

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/65/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513205869
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3513205869.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľa: S. L. K., IČO: 35 792 752, so sídlom C., S. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. B. L., IČO: 47 233 516, so sídlom C., E. XX proti odporkyni: Z. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, o zaplatenie 767,16 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 31. januára 2014 č. k. 12C/222/2013-33, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 185,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 185,63 eur od 23.01.2011 do zaplatenia, a to v splátkach vo výške 15 eur mesačne vždy do posledného dňa v danom mesiaci počnúc nasledujúcim mesiacom po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stane splatný celý dlh. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť sumu vo výške 767,16 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 767,16 eur od 23.01.2011 do zaplatenia titulom uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný iba sčasti. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 04.09.2009 účastníci uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, obsahom ktorej bol záväzok poskytnúť odporkyni úver vo výške 697,07 eur a súčasne záväzok odporkyne nahradiť celkové náklady spojené s poskytnutím úveru, a to formou 30-tich mesačných splátok vo výške 42,62 eur. Zmluva na lícnej strane obsahuje nadpis „žiadost' o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“. Z bodu 5 žiadosti o poskytnutie úveru vyplýva, že odporkyňa ako dlžníčka žiadala navrhovateľa o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok: poskytnutá čiastka úveru 697,07 eur, splatnosť úveru pri počte 30 splátok k 20. dňu v mesiaci, mesačná splátka vo výške 42,62 eur, zmluvná odmena 581,56 eur, predpokladaná RPMN za úver v percentách 68,91%, ročná úroková sadzba úveru 68,91%, priemerná RPMN 37,93%, poskytnutá čiastka revolvingu 345,22 eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 421,96 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 58,75%, ročná úroková sadzba revolvingu v percentách 67,58%. Podstatne iným spôsobom už boli vyplnené údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré obsahuje bod 6. lícnej časti tejto zmluvy, kde je uvedená poskytnutá čiastka úveru 697,07 eur, počet splátok 30, pri splatnosti k 20.-temu dňu v mesiaci, mesačná splátka vo výške 42,62 eur, zmluvná odmena 581,56 eur, RPMN za úver v percentách 65,42%, ročná úroková sadzba úveru 68,91%, priemerná RPMN 37,93%, poskytnutá čiastka revolvingu 345,22 eur, zmluvná odmena za poskytnutie

revolvingu bola uvedená sumou 421,96 eur a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 55,43%, ročná úroková sadzba revolvingu v percentách 67,58%. V zmysle bodu 8. líčnej strany zmluvy dlžník s veriteľom v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach o revolvingovom úvere na zadnej strane žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy s tým, že sa s nimi oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať. Z uvedeného mal súd za zrejmé, že údaj o RPMN v bode 5. predmetnej žiadosti/zmluvy, ktorú možno považovať za akceptáciu alebo za návrh zmluvy, nie je totožný s akceptáciou žiadosti v bode 6. zmluvy/žiadosti. Prijatie návrhu odporkyne na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, urobené vyššie uvádzanými úkonmi navrhovateľa, teda vyplnením bodu 6. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a vyhotovením oznámenia veriteľa o schválení úveru, ktoré obsahujú odlišné údaje RPMN a priemernej RPMN bolo potom potrebné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny. Zo strany odporkyne nebol urobený žiadny ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že odporkyňa RPMN vo výške, ktorá bola určená v prejavoch navrhovateľa zo dňa 04.09.2009, akceptovala, práve naopak navrhovateľ uviedol iné hodnoty RPMN v oznámení veriteľa o schválení úveru. Súd citoval ust. § 497 ods. 1, § 499 a § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, § 2 písm. a/, písm. b/, c/, § 3 ods. 1, ods. 2, § 4 ods. 1, 2, 3, 4, § 5 Zák. č. 258/2001 Z. z., § 37 ods. 1, § 40, § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, § 43c ods. 1, 2, § 44 ods. 1, § 457 a § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že medzi účastníkmi vznikol spotrebiteľský vzťah. Aj keď predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, teda spadá do kategórie absolútneho obchodu, uviedol, že táto skutočnosť nemá za následok, že sa na predmetný právny vzťah nebudú aplikovať všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka, a teda aj ust. § 52 nasl. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa s dôrazom na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vychádzajúc zo zásady subsidiarity Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva tak spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré odporkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. V predmetnej zmluve však absentujú niektoré podmienky, s ktorými zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje povinnosť dlžníka ako spotrebiteľa splatiť úver iba vo výške poskytnutých peňažných prostriedkov, bez úrokov a bez poplatkov. Potom navrhovateľ nie je oprávnený zo zmluvy požadovať okrem istiny poskytnutého úveru aj iné plnenie. V danom prípade zmluve chýbajú najmä náležitosti určené v § 4 ods. 2 písm. e/, i/ a j/ Zák. č. 258/2001 Z. z.. Pre absenciu týchto náležitostí súd považoval tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z ust. § 4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z. z.. Súd najmä poukázal na rozpory medzi zmluvou, oznámením veriteľa o schválení a kartou klienta a poukázal aj na určenie výšky splátky, ktoré je pre spotrebiteľa nezrozumiteľné, nejasné. Vychádzajúc z uvedeného potom odporkyňa vznikla povinnosť v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť navrhovateľovi len hodnotu poskytnutého úveru, preto súd uložil odporkyňa povinnosť zaplatiť 185,63 eur, keď poskytnutý úver predstavoval sumu 697,07 eur a zaplatená časť úveru sumu 511,44 eur. Navrhovateľovi priznal aj zákonný úrok z omeškania. Odporkyňa v súlade s ust. § 160 ods. 1, veta druhá O.s.p. povolil zaplatiť uloženú povinnosť v splátkach. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov v konaní.

Proti rozsudku, jeho výroku, ktorým bol v zostávajúcej časti návrh navrhovateľa zamietnutý, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie, alebo alternatívne aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal nesprávnosť záveru o tom, že nebolo preukázané, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy v časti týkajúcej sa náležitosti RPMN. Za základný omyl, ktorý je dôvodom nesprávnych záverov súdu označil skutočnosť, že údaj o RPMN nikdy nie je a objektívne ani nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán. Tento údaj sa teda nenavrhuje v zmysle ust. § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ak by súd vychádzal zo zákonnej úpravy stanovovania hodnoty RPMN, nemohol by dospieť k inému záveru a musel by konštatovať, že RPMN je len výsledkom prepočtu iných údajov, ktoré sú predmetom dohody medzi stranami a tieto boli bezvýhradne prijaté. V bode 5. formuláru - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorá je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti údajom predpokladaným. Tento údaj a všetky tieto údaje v bode 5. však nevymedzujú predmet zmluvy, lebo ten je až obsahom bodu 6., kde sa uvádza presný údaj o RPMN úveru. Vzhľadom na uvedené nie je možné v tomto prípade hovoriť, že nebol prijatý návrh na uzavretie zmluvy. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až pri jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6. uvedená presne. Pri podaní žiadosti o úver však údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je, ten sa stane známym až pri schválení úveru. Z tohto dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať, toto však nie je zmenou návrhu. Ostatné údaje, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN boli rovnaké, teda

nezmenila sa ani výška celkových nákladov, ani suma úveru, ani počet splátok a ani dátum splatnosti splátok. Rozdiel v údajoch RPMN v žiadnom prípade nie je okolnosťou, pre ktorú by bolo opodstatnené hovoriť o tom, že nedošlo k dohode. Ďalej uviedol, že v danom prípade ďalšie čerpanie finančných prostriedkov v podobe revolvingu nebolo poskytnuté, nakoľko odporkyňa nespĺnila zmluvné podmienky na jeho poskytnutie. Celková výška úveru bola v tomto prípade v sume 697,07 eur, preto záver súdu o absencii tejto zákonnej náležitosti navrhovateľ výslovne namieta ako nesprávny. Ani záver súdu ohľadne nedostatku ďalšej náležitosti - počet, termíny a výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nie je správnym, keď uzavretá zmluva obsahuje stanovenie počtu splátok, ich výšku a termíny splatnosti, pričom požiadavku na samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti, splatných úrokov a istiny zákon nevyžaduje.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal vec v napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorej súd vo zvyšnej časti návrh zamietol a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v tejto napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Výrok rozsudku, ktorým bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 185,63 eur s príslušenstvom odvolací súd nepreskúmaval, nakoľko tento výrok odvolaním napadnutý nebol, a preto nadobudol právoplatnosť (§ 206 O.s.p.).

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že je potrebné napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť, i keď čiastočne z iných právnych dôvodov. Ustanovenie právneho predpisu (§ 4 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch) pre tieto iné právne dôvody však okresný súd použil, preto nebol potrebný postup podľa ust. § 213 ods. 2 O.s.p..

Zo skutkových záverov prvostupňového súdu vyplýva, že súd prvého stupňa zistil, že úverová zmluva obsahuje tak dohodu o poskytnutí úveru, ako aj dohodu o poskytnutí revolvingového úveru, pričom ku každému z nich sú uvedené parametre úveru, okrem iného RPMN a úrokové sadzby. U každého sa jedná o hodnoty odlišné.

Pokiaľ však majú mať parametre poskytovaného úveru jednoznačnú výpovednú hodnotu, čo vyžaduje predovšetkým ich účel spočívajúci v jednoznačnom prezentovaní poskytnutého tovaru či služieb, nemôže byť týchto parametrov v jednom formálnom celku (zmluve vo význame listiny) obsiahnutých viacero, a to ani v prípade, že účastníci dojednávajú viacero samostatných úverových právnych vzťahov súčasne. Takéto duplicitné uvádzanie parametrov úveru z dôvodu obsahu ďalších „prípadne“ poskytovaných úverov v priestore jednej formulárovej zmluvy vytvára nejednoznačnosť o parametroch konkrétneho skutočne poskytovaného úveru. Z uvedeného dôvodu je potom potrebné považovať nejednoznačnosť spôsobenú duplicitným uvedením parametrov úveru svojimi účinkami za totožnú, ako neuvedenie stanovených parametrov RPMN (§ 4 ods. 2 písm. j/ Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase uzavretia zmluvy). Preto dva údaje RPMN mali v posudzovanom prípade za následok bezodplatnosť a bezúročnosť úveru podľa § 4 ods. 3 cit. zákona, tak ako to uzavrel aj okresný súd, aj keď okresný súd tak urobil aj s poukazom na iné chýbajúce údaje (§ 4 ods. 2 písm. e/, i/ Zák. č. 258/2001 Z. z.), ktoré v danom prípade neboli opodstatnené.

Vzhľadom na účel uvádzania parametrov úveru, na ktoré odkazuje § 4 ods. 3 cit. zákona, ktorým je jednoznačné a porovnateľné uvádzanie cien úverov a ostatných podmienok ich poskytnutia, je zrejmé, že sa v každej položke jedná o podstatný údaj umožňujúci spotrebiteľovi orientáciu na trhu finančných produktov. Z miery významu každého jedného údaja potom vyplýva, že samotná absencia čo i len jedného z nich zakladá ako primeranú sankciu bezodplatnosť a bezúročnosť úveru.

Za takejto situácie platí záver, ktorý vyslovil súd prvého stupňa, a to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Keďže odporkyňa bol podľa karty klienta poskytnutý úver v celkovej čiastke 697,07 eur, pričom zaplatila 511,44 eur, rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 185,63 eur, predstavujúcu rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplatenou časťou úveru, spolu so zákonným úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti návrh zamietol, považoval odvolací súd za správny.

Preto rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnila postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.